

Svätojánsky

CHLEBÍK

Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť.

Ján 6,35

1/2018

Obsah

Skutok sa stal.....	2
Čo s červenou stužkou.....	4
Šanca na nový a lepší život.....	8
Novoročná akadémia.....	9
Národný týždeň manželstva.....	10
Svetový deň modlitieb.....	10
Nové presbyterstvo.....	10
Biblická olympiáda.....	11
Muži o Červených sviatkoch.....	12
Čo sa chystá.....	13
Zápis na náboženskú výchovu.....	13
Stanica Neveľká.....	14
List od Boha.....	16
Keď si úplne na dne, Boh vždy s niečím príde.....	17
Veľkonočný baránok (bábovka) so šunkou.....	18
Rodný kraj.....	19
Zvláštny sen.....	19
Prečo bola postavená kaplica.....	20
Svätojánska muška.....	21
Matrika od 23. 12. 2017 do 6. 5. 2018.....	23

Časopis evanjelikov Cirk. zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku L. Ján s filiálkami Beňadiková, Podtureň a Uh. Ves.

Časopis je nepredajný! Náklady na jeden výtlačok sú cca 1 €, preto sme vďační za každý milodar. Môžete tak urobiť na farskom úrade či v chráme.

Pre vnútromisijnú potrebu vydáva:

Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127,
032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/526 33 28, 0918 828 334

Email: lipt.jan@ecav.sk

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051

Redakčná rada: Peter Taját, Nad'a Kubányová, Ján Paciga, Anna Lubelanová, Jana Daňová, Jana Pivková

Foto: Juraj Janda, Peter Taját, web

Neprešlo jazykovou korektúrou

Technické spracovanie: Peter Taját

Ďakujeme za články, názory, námety. Redakčná rada si vyhradzuje právo na úpravu článkov.

Úvodník

Skutok sa stal

Prednedávnom otriasla slovenskou verejnosťou správa o vražde novinára Jána Kuciaka a jeho priateľky Martiny Kušnírovej. Príčinou tohto brutálneho činu boli pravdepodobne zistenia, ku ktorým novinár pri svojej práci dospel, zistenia, ktoré odhaľovali ľudskú špinu. A tí, ktorých sa to týkalo, to nechceli nechať tak. Nikto nemá rád, keď sa odhaľujú jeho slabosti, chyby, zlyhania a hriechy. Človeka, ktorý odkrýva pravdu, treba odstrániť – najlepšie nekompromisne a demonštratívne. Má to aj preventívny účinok – ako varovanie pre tých, ktorí by chceli robiť niečo podobné, ktorí by chceli odhaľovať pravdu o ľuďoch. Desí nás, že sa môže niečo také diať a svoj odpor voči takýmto praktikám odstraňovania a zastrašovania vyjadrujeme rôznym spôsobom – pochodmi, statusmi na sociálnych sieťach, oficiálnymi vyhláseniami... Lebo si uvedomujeme, že nejakým spôsobom sa to týka každého jedného z nás.

Niečo takéto sa už stalo. Vlastne sa to deje v dejinách vždy znovu. Jedným z takýchto prípadov, ktorý sa odohral v minulosti, ale siahla do prítomnosti, je kauza Ježiš. Ježiš odhaľoval pravdu o človeku, šiel až na dno ľudskej duše, tam, kde skrývame to, čo nechceme ani sami o sebe vedieť. Kritizoval formalizmus a povrchnosť a viedol do hĺbky života. Čo iné sa dá v takomto prí-

Mathias Stomer: Pilát si umýva ruky po odsúdení Krista

pade čakať, než to, že sa stane nepohodlný. Veľkňazi a farizeji zhodnotili situáciu: „Ak Ho necháme tak, všetci uveria v Neho“ (J 11,48) a prichádzajú k logickému záveru: „Lepšie bude pre vás, keď jeden človek zomrie za ľud a nezhynie celý národ“ (J 11,50). Pilát, pred ktorého Ježiša priviedli, sa snažil Ježiša oslobodiť, „lebo vedel, že Ho veľkňazi vydali zo závesti“ (Mk 15,10). Napokon aj on podľahol, svojej kariére dal prednosť pred pravdou a spravodlivosťou. Tak Ho popravili – brutálne a demonštratívne, aby bolo každému jasné, čo sa stane tomu, kto sa bude zahrávať s pravdou, tomu, kto sa bude dotýkať podstaty života.

Len za Ježiša sa neorganizujú žiadne pochody, nepíšu sa statusy na sociálnych sieťach, nepodávajú sa oficiálne vyhlásenia. Ak to niekto urobí, je považovaný za blázna a podivína, alebo je verejnosťou kritizovaný, že podsúva do nášho slobodného života náboženstvo a ideológiu. S Ježišovou smrťou nechceme nič mať. Jedným zo závažných

dôvodov, prečo tomu tak je, bude aj skutočnosť, že Ježišova smrť sa týka aj nás, každého jedného. Lebo Ježiš odhaľuje aj pravdu o nás, siaha na naše citlivé miesta v živote, ide na dno mojej vlastnej duše. A to znamená, že vinu, podiel na Jeho smrti nesieme všetci, aj ja mám na Ježišovej smrti podiel. V jednej kresťanskej piesni sa spieva: „Klince nedržali

na kríži Ťa, viem, ani ľudská zloba, môj Ťa držal hriech.“ Tak o tom nechceme hovoriť, radšej to treba utuľtať. Nič sa tým však nezmení. Takto sa nedá zbaviť viny a zodpovednosti.

A navyše sa takýmto spôsobom oberáme o niečo oveľa podstatnejšie a dôležitejšie, lebo poznanie a priznanie svojej viny je len prvý krok v procese zmeny. Bez ďalších krokov sa v mojom živote nič nevyrieši, nič nezmení. A Ježiš neprišiel len odhaliť pravdu o nás, o našom živote, neprišiel len preto, aby ukázal na moje chyby, hriechy a zlyhania. Dôležitejšia ako moja vina je Jeho láska. Ježiš prišiel, aby ma mojej viny zbavil, aby ma očistil. Nie tak, že by povedal, že „skutok sa nestal“, ale tak, že zodpovednosť a trest za mňa vzal na seba. Preto zomrel na kríži. Práve toto poznanie, prijatie tejto skutočnosti ma robí slobodným. Dlh bol vyrovnaný.

Tak by to stálo za nejaký „statusík“, alebo aspoň za jednoduché „ďakujem“.

Jan Oslík, evanjelický farár v Modre
Zdroj: Reformačné listy 8/2018

Čo s červenou stužkou?

Kázeň z 2. slávnosti Veľkonočnej, 2. 4. 2018, ev. kostol v Liptovskom Jáne

Kto pomôže nám v boji, bied sprostí premnohých,
kto odvalí nám kameň, kto od dvier hrobových?

Len Ty, náš Mesiáš, dáš nádeje a síl,

Ty, čo si nad životom i smrťou zvíťazil! Amen.

RÁZUS, M.: Suspíriá. Str. 46

Rímskym 8, 38 – 39: ³⁸ Lebo som presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ³⁹ ani vysokosť, ani hlbokosť, ani nijaké iné stvorenstvá nemôžu nás odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.

Filipský 2, 9 – 11: ⁹ Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno, ¹⁰ aby v Ježišovom mene pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi aj na zemi, aj pod zemou, ¹¹ a každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán.

ČERVENÁ NITKA NA RUKU

Aj vy ste tomu prepadli, bratia a sestry, a uviazali ste si na ľavé zápästie červenu šnúрку? Pred niekoľkými rokmi to bola americká speváčka Madonna, ktorá rozbehla vo svete nový trend. Po nej si mnohé ženy, dievčatá, ale aj muži začali uväzovať na ruku červenu náramku, aby sa tak chránili pred negatívnou energiou. Novorodencom sa na ruku viazala červená stužka, aby ich chránila pred urieknutím, kým ešte neboli pokrstení.

A čo urobíme napr. so zrkadlami v dome, keď niekto umrie? Musíme ich zahaliť, aby nás cez ne mŕtvy nestrašil? A čo čierna mačka, ktorá nám prejde cez cestu? Čo vtedy urobíme?

Nedávno nás na fare navštívil jeden muž a pýtal sa, či by sa u nás dala kúpiť svätená voda. Začudoval som sa nad takouto požiadavkou a odkázal som tohto muža na rímskokatolícku faru. Ale potom som uvažoval, na čo mu mohla byť svätená voda. Vyšlo mi z toho jediné, že tento človek ju chcel použiť na nejaké

magické praktiky.

Či to chceme, či nie, hoci žijeme v 21. stor., predsa sme sa nijako neoslobodili od magických praktík, veštenia, zariekania a podobných vecí. Čo teda s tým?

RIMANIA V DUCHOVNOM ZAJATÍ

Apoštol Pavel, ktorý hovorí vo svojich listoch tiež o všelijakých stvorenstvách, mocnostiach a panstvách, žil v dobe na prelome letopočtov, kedy sa Rímska ríša prudko rozrastala a bola plná rôznych myšlienkových prúdov. Skutočne, dnešná globalizovaná a poprepájaná doba je v mnohom podobná tej spred dvoch tisícročí. Podobne, ako my dnes v Európe, i Rimania si užívali pokoj Pax Romana, ktorý zaviedol už cisár Augustus. Stretávali sa s rôznymi kultúrami, s ktorými sa oboznamovali. Učenie z východu i zo západu ich rôznym spôsobom formovalo a zanechávalo na nich stopy. Zvlášť pod vplyvom perzského dualizmu sa rozšírila viera v démonov v neobyčajnej miere. A tak Rimania žili v predstavách moci

a mocností, ktoré ich obklopujú. Vyso-
kosť, hlbokosť, prítomnosť, budúcnosť,
to sú názvy moci a mocností, ktorých sa
ľudia báli. Mali predstavu, že tieto moc-
nosti ovládajú všetko, sú vo vzduchu,
chodia po zemi, sú i pod zemou. Tieto
mocnosti nás môžu trápiť, môžu nás
urieknuť, môžu spôsobovať problémy,
choroby, zlé veci atď.

ÁNO, ČI NIE?

Ako je to s týmito mocnosťami? Sú
realitou? Existujú?

1. Vedecké poznanie nám ukáza-
lo, že príčinou mnohých chorôb nie sú
démoni, ale celkom konkrétne fyziolo-
gické procesy. Napriek tomu, pravdou
ostáva biblické poznanie, že choroba je
v konečnom dôsledku zapríčinená hrie-
chom, a teda realitou prítomnosti Dia-
bla v tomto svete, a v nebi už choroby
a smrť nebudú.

2. Je i to pravdou, že mnohé pred-
stavy démonov a nepriateľských síl prišli
z pohanských náboženstiev, ktoré ich
boli plné, a teda nie sú pravdivé, sú vy-
myslené a nemôžu nám nijako pôsobiť

alebo uškodiť.

3. Ale pravdou je i to, že i Písmo sv.
pozná démonské pôsobenie. Hlavou
ríše zlých duchov je diabol a on pôso-
bí vo svete všetko to nepriateľské die-
lo skazy sveta. Predovšetkým chce, aby
všetci ľudia zahynuli, neuverili v Krista,
v ktorom je záchrana, a neboli spasení.

KTO JE MOCNEJŠÍ?

Čo na to apoštol Pavel? On spoznal
vo svojom živote jednu rozhodujúcu
vec: to, čo kedysi nevedel, nedokázal
pripustiť: že totiž Pán Ježiš vstal z mŕt-
vych, žije. On prenasledoval túto správu
a jej vyznávačov, chcel ich všetkých po-
zabíjať. Ale Pán Ježiš si ho našiel pred
Damaskom, tam ho zrazil k zemi a tam
ho premohol. Pavel musel prehodnotiť
všetko dovtedajšie poznanie a tam uznal
to, čo neskôr s toľkou vehemenciou pre-
sádzoval, že totiž PJK je Víťaz a je Pán.
Že On vstal z mŕtvych ako Víťaz nad
smrťou a je Pánom nad každým jedným
stvorenstvom. Sedí po pravici Božej, to
znamená, že všetky moci a mocnosti
v tomto svete sú mu podriadené. Niek-

toré Ho poslúchajú, niektoré sú Mu nepriateľské, ale i tie Ho raz budú musieť poslúchnuť a budú sa musieť podriaďovať. Pán Ježiš je teda mocnejší ako akékoľvek zlé pôsobenie v nás. On má moc nad všetkým, On raz naplno prevezme svoju moc, budúcnosť patrí Jemu.

ČO PRAKTICKY ZNAMENÁ?

Znamená to celkom jednoduchú vec. Ak máš v práci dvoch nadriadených, ktorého z nich budeš poslúchať? Toho nižšieho, či toho vyššieho? Celkom určite toho vyššieho. A tu je to takisto. Ježiš je najvyšší Pán! Premohol smrť! Vstal z mŕtvych! Premohol diabla! Ak sme v Neho pokrstení a v Neho veríme, Jemu patríme. A preto sa ničoho ostatného nemusíme báť.

Čo tu teda pomôže? Pomôžu červené stužky? Pomôže mágia či niečo podobné? Nie! Písmo sv. proti takýmto praktikám ostro vystupuje! (2M 22,17) „Čarodejnicu nenechaj nažive.“ (5M 18,9-12) „Keď vojdeš do krajiny, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, neuč sa konať podľa ohavností tamojších národov. Nech sa nenájde u teba taký, čo by syna alebo dcéru prevádzal ohňom, ani veštec, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani jasnovidec, ani kto by sa vypytoval mŕtvych. Lebo je Hospodinovi ohavný každý, kto robí tieto veci. Pre tieto ohavnosti ich vyháňa Hospodin, tvoj Boh, spreď teba.“

ČO TU TEDA MÔŽE POMÔČŤ?

Náš text to predsa jasne hovorí: kto je Víťaz? Ježiš. Čo urobia raz všetky mocnosti? Pred Ním sa budú musieť skloniť. A tak čo teda mám robiť? Byť pripútaný ku Kristovi. Málo mi pomôže, keď sa budem oháňať znamením kríža

a budem používať svätenú vodu. Ale celkom určite mi pomôže, keď sa pripútam ku Kristovi a budem úprimne veriť v Neho! A tým putom je predsa úprimná viera! (1J 5,4n) „Všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom; a víťazstvo, ktoré premohlo svet, je naša viera. Kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Syn Boží.“

V určitých dobách sa rôzne zvyklosti stávali symbolickými a stávali sa vyznaním veriaceho človeka. Poznáme zo Starej zmluvy z príbehu proroka Daniela či z knihy Ester, ako tam ich vyznaním bolo, že sa neklaňali cudzím panovníkom ako bohom, ale ostali stáť a tým vyznávali, že ich jediným bohom je Hospodin. Vieme, ako v dobe reformácie sa stal znamaením viery znak kalicha, ktorý tým naznačoval, že my veríme Pánovi Ježišovi, ktorý jasne prikázal, že sa má pri Večerii Pánovej prisluchovať chlieb a kalich. Naším dnešným vyznaním viery môže byť práve to, že odmietneme používať červené stužky. To bude naším vyznaním, že najvyšším Pánom je Ježiš, On je najmocnejším a Jemu veríme.

Pozrite sa, aký je dobrý Pán a ako nás oslobodzuje! Nechce, aby sme boli v zajatí strachu z neznámych mocností. Oslobodzuje nás. Stačí nám robiť jediné: veriť v Neho! Nemusím sa trápiť, že som nemal červenú stužku, alebo že sa mi roztrhla, či že som urobil nesprávne obrady a pod. To všetko sú márne veci a ak ich praktizujeme, tak skôr ukazujeme, že nedôverujeme Pánovi a nestačí nám Jeho víťazstvo! A preto, toto všetko odvrhnime od seba a považujeme to za škodlivé, aby sme sa pripútali jedine k Tomu, ktorý zvíťazil. Keď vyhlasuješ, aký je mocný Pán Ježiš, ale stále praktizuješ tieto veci, ukazuješ, že neveríš v Jeho moc! Nič iné ti nemôže pomôcť, jedine Ten, ktorý premohol Diabla,

hriech i smrť. On ťa ochráni pred všetkým zlým. A ak aj čosi zlé na teba dopustí, bude to nie preto, žeby bol slabý a zlé mocnosti že by triumfovali, ale preto, lebo vie, že ti to môže prospieť a nepripraví ťa to o veci skutočne podstatné.

Je pravdou, že je ťažké sa od týchto vecí oddeliť a nespomenúť si na nič z toho, keď sa taká vec udeje. Ak však zažijem situáciu, kedy na mňa prídu tiesnivé myšlienky, vtedy sa mám s plnou vierou pomodliť: Pane Ježiši, ďakujem Ti, že Ty si Víťaz nad Diablom i smrťou a všetkými mocnosťami v tomto svete. Tebe patrí, lebo si ma svojou smrťou vykúpil. Ty ma chráň pred všetkým zlým a nedovoľ, aby mi čokoľvek z toho ublížilo. Amen. A som presvedčený, že Pán Boh takúto modlitbu vypočuje a prinesie pokoj do srdca človeka.

TAK AKO JE TO S TOU MAČKOU?

Je faktom, že všetky tieto povery a praktiky ukazujú, že človek 21. stor. nie je o nič menej náboženský ako človek spred 50, 100 či 2000 rokov. Sme rovnako ovládaní strachom a rovnako túžime po ochrane, pomoci ako kedysi. Je to pre nás na jednej strane nádejou, že aj v tejto vedeckej, pretechnizovanej dobe človek potrebuje vieru a má šancu uveriť v Pána Ježiša. Na druhej strane si ale tiež uvedomujeme, aké je potrebné ukázať nie karikatúru kresťanstva zmiešaného s poverami a všelijakým možným, ale jasného Krista, Víťaza a Pána, ktorý prišiel, aby sme život mali a hojne mali a ktorý nepožaduje žiadne stužky a zariekavania, ale úprimnú vieru v Neho.

A ešte na záver: Viete teda, čo to znamená, keď čierna mačka prejde cez cestu? Pre rôznych ľudí to znamená hrôzostrašné veci. Ale pre človeka, ktorý verí v Ježiša, to znamená jediné, že chcela prejsť na druhú stranu. Takže, bratia

a sestry, pozrite, aký nádherný je Pán Ježiš. Prináša nám slobodu od takýchto spútanosť. Tieto veci nám môžu byť ukradnuté. Lebo On je Víťaz, je mocný a živý naveky vekov. Amen.

MODLITBA PO KÁZNI

Vzkriesený náš Pane, Ty vieš, ako radi by sme aj my nazreli do Tvojho prázdneho hrobu, aby sme sa presvedčili, že si vstal z mŕtvych. Akí by sme boli vďační, keby si sa prihovoral aj nám tak ako zbožným ženám, ktoré sa Ti prišli pokloniť, keby si rozptýlil aj naše pochybnosti a klátiacu sa vieru ako u učeníkov, ktorí Ťa poznali po lámaní chleba. Prosíme Ťa, pripoj sa aj k nám, prihováraj sa nám svojím slovom, pozvi nás k svojmu svätému stolu a daj, aby sme premožení Tvojou láskou vyznávali: Pán môj a Boh môj! Pane, Ty si potešil a rozveselil zarmútených, Ty si posilnil ustrašených, Ty si vniesol pokoj do rozorvaných srdc učeníkov. Prosíme Ťa, svoj pokoj daj aj do našich srdc a naplň nás istotou, že si vstal z mŕtvych, aby sme boli zbavení strachu pred smrťou a v Tvojom vzkriesení našli základ viery v naše vzkriesenie.

Ovládajú nás všelijaké pochybnosti a obavy. Bojíme sa všelijakých pôsobení v tomto svete a hľadáme útočisko, kde sa dá. Ale, Pane, Ty nás mocne uisti, že len Ty si najvhodnejším útočiskom a najlepšou ochranou pred všetkým týmto. A cesta k Tebe je jediná: úprimne Tebe veriť, byť s Tebou neustále, na Teba myslieť, Teba poslúchať, v Teba dúfať, k Tebe sa modliť, Teba nasledovať.

Daj nám v radosti spomínať skutočnosť Tvojho vzkriesenia, aby sme aj my duchovne ožili. Nech nás požehnanie týchto dní sprevádza aj v budúcnosti, aby sme sa stali poslami Tvojho vzkriesenia a života. Amen.

Peter Taját

Šanca na nový a lepší život

Neboj sa! Ja som prvý aj posledný a živý; bol som mŕtvy a hľa som živý naveky vekov a mám – kľúče smrti a podsvetia. (Zjavenie 1, 17 – 18)

Správy evanjelistov o vzkriesení Pána nám môžu pripadať zmätené. Ak si chceme zrovnať všetko, čo evanjelisti hovoria o veľkonočných udalostiach, dostaneme sa k otázkam: kto vlastne videl prvý živého Ježiša, koľko bolo žien, ktoré prišli v nedeľu ráno k hrobu? Na takéto otázky nenájdeme úplne uspokojivú a jednoznačnú odpoveď. Napriek tomu mohli by sme povedať: práve preto nesú tieto správy na sebe pečať pravdivosti. Keby niekto tieto správy vymýšľal, bol by sa postaral o to, aby v nich neboli nezrovnalosti a aby pre-

svedčil čitateľa. Oná zmätenosť správ je len malým obrazom a odkazom onoho zmätku, do ktorého boli uvedení Ježišovi učeníci zvestou, že Ježiš žije. Im nezáležalo na tom, kto Ho videl ako prvý a kto druhý, ale im záležalo na tom, že Ježiš je živý a bol videný!

Evanjeliá a Skutky apoštolov hovoria viac o účinkoch Kristovho vzkriesenia, než o vzkriesení samotnom. To hlavné, čo nám prebehne myslou, je, že Ježiš nie je mŕtvym prorokom. Mnoho bolo prorokov, ale všetci povedali svoje slovo – a šli tam, odkiaľ niet návratu. Dali nám krásne

Cornelius: Tri Márie pri hrobe

ponaučenia a odišli. My sa možno snažíme podľa ich náuky konať – a nedarí sa nám to. Čo nám dnes pomôže Mojžiš, Eliáš, Pavol, Hus, Luther? My potrebujeme niekoho, ku komu môžeme volať: Pane, pomôž mi! – a pri tom mať istotu, že nás počuje a vypočuje. Potrebujeme niekoho, kto pozná všetku ťarchu a problematiku nášho života aj ťarchu smrti – a predsa žije a má o nás záujem.

Vzkriesenie Pána Ježiša znamená, že On je mocnejší než zloba, hriech a smrť. Smrť Ho nemohla udržať. Musela Ho prepustiť zo svojich pazúrov. Smrť nie je činiteľom najmocnejším a nezdolateľným. Ježiš Kristus sa ukázal mocnejším ako ona. A keď raz bola dokonale zlomená moc smrti, Víťaz nad smrťou nám sľubuje život. A to život v dvojacom zmysle. Sľubuje nám nový život už na tejto zemi. Túžime po ňom, aby sme boli dokonalými ľuďmi. a vidíme ako všetky naše najkrajšie a najlepšie snahy

o lepší život sa rozplývajú v nič pre našu slabosť, nedokonalosť a porušenosť. Ježiš Kristus hovorí: Ja som živý, aj vy živí budete, a tým nám hovorí: Ja, ktorý som premohol hriech a zlo, oslobodím vás od každej vašej porušnosti a uvediem vás do nového, lepšieho života. A my vieme, že pri mnohých ľuďoch už tento svoj sľub splnil. Ale On nám tiež sľubuje večný život. „Idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“

O formách tohto večného života vieme málo. Chodíme vo viere a nie vo videní. Ale ide o to, či máme voči Pánovi Ježišovi dôveru. Či sa dokážeme na Neho spoľahnúť a Jemu sa zveriť. Zveriť sa Mu aj v smrti. Vkročiť do temnoty s vierou, že tam niekde je On, a preto tam musí byť svetlo, že nás tam čaká On – Víťaz nad smrťou.

Vladimír Pavlík

Pane ukrižovaný, prišiel si, aby si priniesol pokoj. Prelomili sa mreže hrobu mocou z hora. Tmavý hrob sa zmenil na bránu Tvojho kráľovstva. Stojíme pred Tvojim hrobom užasnutí, ožiarení jasom Tvojho vzkriesenia. Ty žiješ a pre túto istotu už nie je nás svet slzavým údolím, ale radostnou istotou Tvojej blízkosti. Amen

Novoročná akadémia

Liptovský Ján 13. januára 2018 – „Môžu prísť aj neveriaci?“ opýtala sa jedna pani pred Novoročnou akadémiou. „Iste,“ odpovedal som, „možno vás to

osloví.“ S touto snahou sme pripravovali aj tohtoročnú Novoročnú akadémiu, v ktorej vystúpili mužský, ženský i detský evanjelický spevokol, detská besiedka i mládež. Celá Novoročná akadémia sa niesla v duchu Podobenstva o hostine (Matúš 22, 1 - 14). Tak ako pán povolal hostí na hostinu, tak Boh povoláva nás. Je na nás, či to pozvanie prijmeme, alebo odmietneme. Detská besiedka toto podobenstvo znázornila scénkou, mládež zase tieňovým predstavením. Rôzne piesne vianočné i nevianočné boli pozvaním k Pánu Bohu. Husličky Martiny Radičovej ešte pripomenuli vianočnú

atmosféru. Slovom Božím poslúžila Barbora Hankovská.

Národný týždeň manželstva

Liptovský Ján 18. februára 2018

– Na službách Božích sme sa opäť zapojili do Národného týždňa manželstva. Manželské páry mohli prísť pred oltár a prijať požehnanie. Vystúpil aj spojený spevokol (detský spevokol Svätajánske mušky, ženský spevokol, mužský spevokol Svätajánsky prameň) so spoločnou piesňou.

Svetový deň modlitieb

Liptovský Ján 3. marca 2018 –

V rímskokatolíckom kostole sv. Jána Krstiteľa sa stretli veriaci z rímskokatolíckej farnosti i z evanjelického cirkevného zboru pri príležitosti Svetového dňa modlitieb. Sedem sestier viedlo boho-

službu, v ktorej sa spolu s účastníkmi modlili za juhoamerickú krajinu Surinam. Zvestou slova Božieho poslúžil ev. farár Peter Taját. Zbierka pri tejto príležitosti bola zaslaná na podporu nadácie Kulturu Krakt v Albina. Nadácia podporuje mladé surinamské dievčatá, aby si výrobou prírodnej kozmetiky a sladkostí zarobili menší obnos peňazí a ním si financovali ďalšie vzdelávanie na večernej škole.

Nové presbyterstvo

Liptovský Ján 11. februára 2018 –

Na tohtoročnom zborovom konvente sa okrem vyhodnotenia roka 2017 a plánovania vecí na prichádzajúci rok konala aj voľba zborového dozorcú a zborových presbyterov. Uplynulo šesťročné funkčné obdobie sestry dozorkyni Ivete Lukáčovej i väčšine presbyterov. A tak za účasti seniorálneho dozorcú Petra Gärtnera konventuáli rozhodovali o tom, či doterajšia zborová dozorkyňa bude i naďalej zastávať túto funkciu. Výsledok jednoznačne presvedčil, že sú s jej prácou spokojní a potvrdili ju vo funkcii i na ďalšie funkčné obdobie. Podobne zvolili i navrhnutých kandidátov za zborových presbyterov. A tak zborové presbyterstvo v súčasnosti pracuje v tomto zložení:

Ing. Mgr. Iveta Lukáčová, zb. dozorkyňa
Jozef Hapčo, zborový kurátor
Elena Daňová, zborová účtovníčka
Anna Kompišová, zborová pokladníčka
Miriama Hybenová
Bc. Naďa Kubányová
Anna Lubelanová
Adela Nikitinová, kostolníčka
Vladimír Mlynček
Ing. Ján Paciga, PhD., zborový kronikár
Ľubica Rakárová

Anna Pipíšová
 Juraj Mlynarčík, filiálny kurátor, Podtureň
 Darina Cviková
 Milota Hromádková
 Eva Mlynárová
 Naďa Rukavicová
 Jozef Šmihovský
 Kornel Jančuška, filiálny kurátor, Uhorská Ves
 Michal Hreha
 Oľga Pavelicová
 Eva Repčeková

Všetkým prajeme, nech im Pán Boh pomáha ich v službe pre cirkevný zbor, nech im ich námahu vynahradí požehnaním v osobnom živote i v rodine a nech ich bohato odmení raz v nebesiach.

Biblická olympiáda

Liptovský Mikuláš 20. apríla 2018

– V budove Evanjelickej základnej školy

Jura Janošku v Liptovskom Mikuláši sa uskutočnila Biblická olympiáda. Opäť boli spojené dve kolá súťaže: seniorátne kolo Liptovsko-oravského seniorátu a školské kolo Evanjelickej spojenej školy. Súťaže sa spolu zúčastnilo 85 žiakov v štyroch kategóriách od tretieho ročníka na základnej škole až po strednú školu. V tomto roku sa témy biblickej olympiády zamerali v Starej zmluve na Mojžiša a putovanie Izraelcov do zaslúbenej krajiny a v Novej zmluve na Ježišovu cestu na kríž.

Z Cirkevného zboru Liptovský Ján sa súťaže zúčastnili zo Základnej školy v Liptovskom Jáne v 1. kategórii Julka Tajátová a Ivanka Tvrdoňová a v 2. kategórii Simonka Kompišová, Lenka Šimčeková a Mirko Tvrdoň. Z Evanjelickej základnej školy to boli v 2. kategórii Ľubomír Ján Straka a v 3. kategórii Jana Oľga Straková. Všetci statočne bojovali

a tešíme sa aj z tretích miest Julky Tajátovej a Mirka Tvrdoňa.

Biblická olympiáda je predmetová súťaž vyučovacieho predmetu náboženská výchova evanjelická. Koná sa v troch kolách: triedne kolo, seniorátne, resp. školské kolo a celoslovenské kolo. Na celoslovenské kolo postupujú za každý seniorát súťažiaci z prvých miest. Celoslovensko kolo sa v tomto roku uskutoční 25. mája 2018 v Evanjelickej spojenej škole v Martine.

Muži o Červených sviatkoch

Dolný Kubín 25. apríla 2018 – Na

viacerých miestach seniorátu sa spojili niektoré cirkevné zbory a v ich rámci sa stretávajú muži na biblických hodínach. Veľké stretnutie mužov sa konalo v Zmeškalovom dome (tzv. Domčeku) v Dolnom Kubíne v stredu 25. apríla. Témou stretnutia boli tzv. Červené sviatky.

Domáci farár Rastislav Stanček vysvetlil pozadie mnohých veľkonočných zvykov. Upozornil, že mnohé ľudové zvyky nemajú svoje korene v kresťanstve, ale v pohanskej viere našich dávnych predkov. Isteže, vieme, že „čistému je všetko čisté“. Na druhej strane však sa držíme aj Pavlovej pripomienky, že svojou slobodou nesmieme vzbudzovať pohoršenie u duchovne slabých. Preto je

potrebné pamätať, že skutočný význam kresťanskej Veľkej noci nie je v zvykoch Veľkonočného pondelka, ale v Ježišovej smrti na kríži a v Jeho vzkriesení.

V diskusii zazneli názory, že ešte väčším problémom, ako zachovávanie ľudových zvykov, je ľahostajnosť kresťanov. Mnohí totiž namiesto toho, aby

zasvätili sviatky účasťou na bohoslužbách, radšej trávia čas lyžovačkou či wellness pobytmi. A tak účasť na bohoslužbách klesá od relatívne peknej účasti na Veľký piatok cez nižšiu na Veľkonočnú nedeľu až po najslabšiu na Veľkonočný pondelok.

-pt-

Čo sa chystá

- 4. – 8. 5. Seniorátny konfirmačný tábor KoLOS
- 13. 5. Oslava 100. výročia posviacky kostola v Liptovskej Porúbke
- 27. 5. Konfirmácia
- 8. – 10. 6. Zájazd konfirmandov a mládeže do Cisownice
- 17. 6. Zlatá konfirmácia
- 24. 6. Koncert spevokolov Liptova
- 1. 7. Záver školského roka
- 16. – 20. 7. Denný detský tábor
- 9. 9. Zborový deň

Zápis na náboženskú výchovu

Prebieha v základnej škole do polovice júna, resp. pri prvákoch rodičia prihlasujú na náboženskú výchovu pri zápise. Náboženská výchova evanjelická je povinne voliteľným predmetom. Rodičia sa môžu rozhodnúť medzi ním a etickou výchovou. Sme presvedčení, že náboženská výchova je dobrou príležitosťou pre mladých ľudí stretnúť sa kresťanskou zvesťou, spoznávať kresťanské hodnoty, učiť sa biblické príbehy a na základe toho aj formovať kresťanské etické konanie. Prosíme vás preto, milí rodičia, aby ste prihlasovali deti na náboženskú výchovu.

Stanica Neveľká

Vlak sa blížil do cieľovej stanice mojej cesty. Stanice neveľkého mesta. Nevystupovala som ešte na tejto stanici. Nevedela som, na ktorú stranu bude treba vystúpiť. Prišla som ku dverám a nikto tam nebol. Ani vo vedľajšom vagóne. Prekvapilo ma to. Zrazu som pocítila niečo blížiac sa panike: že vystúpim na zlej strane, že nestihnem vystúpiť, že nebudem môcť otvoriť dvere, lebo sú pokazené, zaseknuté alebo nebudem vládť stlačiť kľučku atď. Zrazu som ostro vnímala, že som nepripravená a veľmi mi chýbali ľudia. V hlave sa mi premietli príležitosti, keď som sa mohla opýtať. Potom som začala myslieť na scenáre, čo budem robiť, keď sa preveziem. Jasné bolo, že keby sa to stalo, sotva by som stihla všetko, čo

bolo v ten deň treba.

Vystúpila som v poriadku, dvere mi dokonca otvorili zvonka. Vydýchla som si. Premkla ma však istota, že to, čo som práve zažila, je obrazom niečoho z duchovného života. Netušila som čoho.

Kým sa k tomu dostanem, chcem upriamiť pozornosť na niečo z toho, čo to znamená, keď je cieľom našej cesty mesto X. Isté je, že máme dôvody, kvôli ktorým do X chceme ísť. Inými slovami sme motivovaní dostať sa do X. Niektorí chce v X bývať, iný prísť ako turista, ďalší služobne. Možno niekoho stretnúť, niečo pozháňať, niečo zažiť... Nech je motivácia akákoľvek, zabezpečí, že po príchode do X sa dost' podrobne zoznámime s niektorými časťami mesta X, nasiakneme atmosférou týchto častí,

všimneme si rozdiely s tým, na čo sme boli zvyknutí doteraz alebo s tým, čo sme očakávali. Pri dlhšom pobyte v X sa dobre zoznámime s miestnymi slovami a začneme hovoriť prízvukom, ktorý v X používajú.

V Liste Efezským 2,10 sa píše o zmysle nášho života. Sú to „dobré skutky, v ktorých nás Boh už prv uspôbil chodiť“. Teda zmyslom nášho života je chodenie v dobrých skutkoch, na ktoré sme po všetkých stránkach vybavení. Znie to dosť čudne. Možno až prečudne. My skutky konáme. Slová zachrániť, pomôcť, urobiť, vylepšiť, prispieť, postaviť, atď. spájame so skutkami. Chodí sa v nejakom type oblečenia, napr. v plavkách, v brnení alebo v nejakom pries-tore, napr. v jaskyni. Námesační chodia vo sne. Aké chodenie v skutkoch? Čo to vôbec je?

Pokúsím sa vysvetliť to na príklade. Chýba mi napr. trpezlivosť dokončiť začatú prácu alebo pozorne vypočuť svoje dieťa. Trpezlivosť je síce vlastnosť, ale keď mi chýba a niekto ju nejakým spôsobom predsa u mňa realizuje, stáva sa skutkom. Biblickým riešením je, že trpezlivosť realizuje Pán Boh, keď verím v Pána Ježiša, priznám jej nedostatok a poprosím o ňu.

Predstavme si, že trpezlivosť je mesto. Spomínaná realizácia potom začína, keď pochopím, že sama sa do tohto mesta dostať neviem, ale je to pre mňa nutné. Ďalej potrebujem veriť, že Pán Ježiš mi to svojou obetou na kríži zabezpečil. Je to podobné

tomu, ako keby spoločnosť Pán Ježiš prevádzkovala vlak, ktorý stojí v stanici mesta Trpezlivosť. Cestovným lístkom do zvolenej stanice je uznanie svojej bezmocnosti nad trpezlivosťou. Dvere v stanici možno otvoriť len pokornou prosbou k Bohu. Toto otváranie a následné vystupovanie sa samozrejme môže skomplikovať. Neochotou prijať pravdu, ktorú mi Pán Boh chce ukázať o mojej netrpezlivosti, mojou neúctou, ľahostajnosťou, pýchou, lenivosťou, nepozornosťou, váhavosťou, atď. Keď vystupovanie nezvládnem, vnímam to ako problém. Chcem sa ako cestujúci, ktorý vie, kam potrebuje ísť, najrých-

lejším možným spôsobom vrátiť. Tu konkrétne kvôli tomu, aby sa v Trpezlivosti moja práca mohla stať vyhládkou a ným dobrodružstvom

**„Ved' sme Jeho dielo, stvorení
v Kristovi Ježišovi na dobré
skutky, v ktorých nás Boh už
prv uspôbil chodiť.“
Efezským 2, 10**

a rozhovor s mojím dieťaťom romantickým zážitkom. Odporúčané je radiť sa pred cestou, počas cesty. Neočakávať, že budeme mať spoluvystupujúceho.

Vystúpiť v stanici Trpezlivosť znamená začať chodiť v nej. Teda už sa na ňu príliš nesústredovať. Ona jedno-ducho je a ja ju stále viac poznávam, nasakujem ňou ako človek slovami a prízvukom kraja, do ktorého prišiel, či atmosférou miesta, na ktorom žije.

Možno Trpezlivosť pre vás nie je aktuálna. Ďalšie mestá – skutky, v ktorých máme chodiť, sú vo Filipským 4, 4 – 8. Mnohé iné isto poznáte sami. Šťastnú cestu, milý čitateľ!

Emília Halušková

List od Boha

Keď si sa dnes ráno zobudil, všimol som si Ťa a dúfal som, že mi povieš aspoň vetu, alebo tých pár slov, prosiac o môj názor alebo ďakujúc za to, čo sa stalo včera.

Všimol som si, že si bol veľmi zamestnaný hľadaním toho, čo si oblečieš do práce. Bol som trpezlivý, keď si utekal z domu, obliekajúc sa...

Viem, že si mal toľko času, aby si sa zastavil a povedal aspoň: ČAU.

Kvôli tomu som znova dovolil, aby sa zrodil nový deň, a zapálil som nebo pre Teba, naplnil som ho farbami a sladkým spevom vtákov, aby som videl, či si ma počul.

Pozoroval som Ťa, keď si išiel do práce a čakal som Ťa trpezlivo celý deň. So všetkými vecami, čo si mal urobiť, som Ťa podporil, ale bol si veľmi zamestnaný, aby si mi niečo povedal.

Pri Tvojom návrate som videl Tvoju únavu, preto som Ťa chcel okúpať, lebo voda odnáša stres. Keď však začalo pršať, rozzúril si sa a urazil si moje meno.

Veľmi som dúfal, že budeš rozprá-

vať, bolo ešte veľa času. Potom si zapol telku, ja som však trpezlivo čakal. Počas programu si sa navečeral, avšak znovu si zabudol na mňa, nevenoval si mi ani slovo.

Všimol som si, že si veľmi unavený a túžiš po tichu, a tak som zatemnil nebo, zapálil sviečku. Bolo to naozaj krásne, ale Teba to nezaujímalo. Bol si zničený. Poprial si dobrú noc celej rodine, spadol si na posteľ a v momente si zaspal.

Sprevádzal som Tvoje sny hudbou, nočné vtáctvo sa rozospievalo, ale to nie je dôležité, pretože si si ani neuvedomil, že som tu stále pre Teba. Mám viac trpezlivosti, ako si môžeš predstaviť. Tiež by sa mi páčilo naučiť Ťa mať trpezlivosť s druhými.

MÁM ŤA RÁD a každý deň čakám na Tvoju modlitbu. I krajinu som vytvoril iba pre Teba. Dobré, opäť si sa zobudil a znova som tu s mojou láskou a čakám na Teba, verím, že dnes mi venuješ aspoň jedno slovo, aspoň malú chvíľku...

Želám Ti pekný deň, Tvoj otec BOH.

Prispela: Jana Pivková

Ked' si úplne na dne, Boh vždy s niečím príde

Mladá žena vyskočila z kresla, hneď ako uvidela chirurga vychádzat' z operačnej sály. Pýtala sa: „Ako sa má môj synček? Bude v poriadku? Kedy ho môžem vidieť?“

Chirurg odvetil: „Je mi to ľúto, robili sme, čo bolo v našich silách, ale váš syn to neprežil.“

Anna sa v náreku pýtala: „Prečo malé deti dostanú rakovinu?! Vari o ne už Boh nedbá? Kde si bol, Bože, keď Ťa môj syn potreboval?!“

Chirurg sa spýtal: „Chcete byť na chvíľu osamote s vaším synčekom predtým, než ho odvezú na univerzitu?“

Anna požiadala sestričku, aby zostala s ňou, pokiaľ sa nerozlúči so svojim synom. Milujúco prebehla svojimi prstami cez čierne kučeravé vlasy.

„Chceli by ste si nechať na pamiatku pramienok vlasov?“ pýtala sa sestra.

Anna naznačila, že áno. Sestra odstrihla chlapcovi pramienok vlasov, vložila do plastového vrečka a podala ho Anne.

„Bol to Tomášov nápad darovať svoje telo pre univerzitnú nemocnicu na štúdium. Hovoril, že by to mohlo pomôcť niekomu inému. Najprv som povedala nie, ale Tomáš povedal: ‚Mami, ja už to telo nebudem potrebovať, keď zomriem. Možno to pomôže inému malému chlapcovi, aby mohol stráviť s mamou viac dní ako ja...‘ Môj Tomáš mal zlaté srdce. Vždy myslel na iných. Vždy chcel pomôcť iným, ak mohol...“

Anna prešla nemocnicou posledný raz potom, čo tam strávila skoro šesť mesiacov. Tašku s Tomášovými vecami položila na sedadlo v aute vedľa seba.

Jazda domov bola veľmi ťažká, ešte ťažšie bolo vkročiť do prázdneho domu. Tomášove veci a vrečko s vlasmi doniesla do synovej izby.

Začala ukladať modely autíčok a ostatné osobné veci v jeho izbe presne na miesto, kde si ich vždy odkladal on. Lahla si na jeho posteľ, pritlačila k sebe jeho vankúš, a vyplakala sa. Od únavy zaspala. Bolo okolo polnoci, keď sa Anna zobudila. Vedľa nej na posteli ležal zložený list. V liste stálo:

Drahá mamička,

viem, že Ti budem chýbať, ale neboj sa, že na Teba niekedy zabudnem, alebo prestanem Ťa mať rád len preto, že nie som vedľa Teba, aby som ti povedal: Mám Ťa rád...

Stále Ťa budem milovať, mami, dokonca každý deň viac a viac. Jedného dňa sa opäť uvidíme. Dovtedy, ak by si chcela, mohla by si si adoptovať malého chlapca, aby si nebola taká sama, mne by to nevadilo. Mohol by mať moju izbu a všetky moje staré veci, aby sa s nimi mohol hrať. Ale ak by si sa rozhodla pre dievčatko, asi by sa jej nepáčili tie isté veci ako chlapcom. Musíš jej kúpiť bábiky a dievčenské veci, veď vieš.

Nesmúť nado mnou. Toto je tu skutočne nádherné miesto. Dedko a babka sa so mnou zvitáli, hneď ako som sem prišiel, a ukázali mi to tu naokolo, ale bude mi trvať veľa času, než to všetko spoznám.

Angeli sú takí správni. Veľmi rád na nich pozerám, keď lietajú. A vieš, čo? Ježiš nevyzerá ako na obrázkoch, čo sme si pozerávali. Áno, keď som Ho uvidel, hneď som vedel, že je to On. Sám Ježiš ma vzal vidieť Boha Otca. A hádaj, čo, mami! Se-

del som Bohu na kolenách a rozprával som sa s Ním, ako keby som bol niekto veľmi dôležitý. To bolo vtedy, keď som Mu povedal, že Ti chcem napísať list, aby som ti povedal zbohom a všetko ostatné. Ale ja som hneď vedel, že to nie je dovolené. No, ale vieš, čo, mami? Boh mi podal jeho vlastné pero a papier, aby som Ti napísal tento list. Ten anjel, čo Ti má doniesť tento list sa tuším volá Gabriel.

Boh mi povedal, aby som Ti dal odpoveď na jednu otázku, ktorú si sa ho pýtala. Kde bol, keď som ho ja potreboval?

Boh mi hovoril, že bol na tom istom mieste so mnou, tak ako bol so svojim synom Ježišom, keď bol na kríži.

Bol presne tam, a tak je vždy so všetkými jeho deťmi. Mami, nik iný nemôže vidieť, čo som ti napísal, len Ty. Pre všetkých ostatných je to len kus bieleho papiera. Nie je to super? Musím už vrátiť Bohu jeho pero späť. Musí písať ďalšie mená do Knihy života.

Dnes musím zasadnúť na večeru za stôl s Ježišom. Som si istý, že jedlo bude vynikajúce.

Och, skoro som Ti zabudol povedať, že už ma nič nebolí. Všetka tá rakovina zmizla. To ma teší, lebo som už nemohol viac vydržať tú bolesť a Boh už tiež nemohol vidieť, že ma to tak veľmi bolí. To bolo vtedy, keď ku mne poslal Anjela milosrdenstva. Anjel mi povedal, že som špeciálna zásielka. To je, čo?

Podpísané: S láskou od Boha Otca, Ježiša a odo mňa

Je tu veľa krásnych myšlienok, nedovoľme satanovi myšlienky zastaviť. Pomodlime sa k Bohu jeden za druhého. Potom si sadnime a v tichu vnímajme silu Ducha svätého, dovoľme Mu pracovať v našom živote, pretože urobíme niečo, čo Boh miluje.

„A ak si už na úplnom dne, Boh má vždy niečo pre Teba...”

Jana Pivková

Veľkonočný baránok (bábovka) so šunkou

Vynikajúce predjedlo, slané pohostenie alebo ľahká večera pre celú rodinu. Podávame teplé alebo aj studené.

Ingrediencie:

1,5 pohára hladkej múky, 150 g nadrobno pokrájaného tvrdého syra, 150 g nadrobno pokrájanej údenej šunky, 150 g nadrobno pokrýjaných kyslých uhoriek a kápie, 1 pohár oleja, 1 pohár biely jogurt/smotana, 4 ks vajcia, 1 balíček prášku do pečiva, soľ, vegeta, čierne korenie, 100 g strúhaného syra na zapiekanie

Postup:

Vajcia ušľaháme so smotanou alebo jogurtom a olejom. Postupne pridávame múku, prášok do pečiva a vymiešame jednotné cesto. Do cesta pridáme syr, šunku a uhorky. Zmes nalejeme do vymastenej a múkou vysypanej formy a vložíme do vyhriatej rúry. Pečieme pri teplote 180 stupňov cca 30 minút. Potom bábovku vyklopíme z formy, posypeme syrom a vložíme ešte na 10-15 minút zapieť do rúry pri tej istej teplote.

Rodný kraj Zvlášty sen

Tam, kde sa bystrý Váh
k Dunaju poberá,
kde Kriváň sa v horách
do jazier nazerá:
tam je ten milý kraj,
tam je tá dolina,
tam je ten Liptov môj,
tá moja otčina!

V Liptove dedinka
a v nej domček malý,
jak malého synka
ma v ňom kolembali,
mati mi moja v ňom
slovensky spievala,
na chlebe chudobnom
ťažko ma chovala.

Tam som sa ihrával
na jej bielom dvore,
u nej dobre mával,
ako vtáča v hore!
Ešte vždy ju – vo snách –
pri sebe vidím stáť...
Mať moja radostná,
žehnám ťa nastokrát!

Pole strojno plúžiť
otec ma učieval,
Pánu Bohu slúžiť
do chrámu vodieval,
i ten háj zelený,
učil ma on kosiť,
i ten kraj milený
v srdci vernom nosiť...
Z čítanky pre 4. a 5. ročník
slovenských ľudových škôl
U nás vybrala
Anna Lubelanová

Raz v noci som mal zvláštny sen...
Išiel som s Bohom po piesočnom pobreží.
Pred očami som videl film môjho života.

Bol doprevádzaný stopami v piesku.
Niekd boli stopy dvoch ľudí,
inde len jedny.

V tom období života,
keď som najviac trpel starosťami, smútkom,
pocitom zlyhania alebo strachom
– vždy se objavovali stopy len jedného páru nôh.

Obrátil som sa vyčítavo na Boha s otázkou:

„Pane, Ty si mi sľúbil, že vždy pôjdeš so mnou.
Ja mám len dôverovať.
Ale teraz vidím, že v dobe mojich najťažších skúšok
som išiel sám.
Prečo si vtedy nebol so mnou, keď som Ťa najviac
potreboval?“

Na to mi Boh odpovedal:
„Práve tam, kde vidíš v piesku len jedny jediné stopy,
Tam som Ťa niesol na svojich rukách.“

„Ďakujem Ti Bože
za každý deň s Tebou“

Mary Fishback Powers
Pripravila: Jana Pivková

Prečo bola postavená kaplica

Slniečko pekne hrialo. Stará mať posadila sa s deťmi pod košatú lipu pred kaplicou. „Deti, a či poznáte niektoré príslovia o domove?“ začala stará mať. „Ej, veru, dosť ich poznáme,“ odpovedali deti jedno za druhým. Janko vytiahol zápisníček a poznamenal si:

Všade dobre, doma najlepšie.

Lepší doma krajec chleba, než v cudzine krava celá.

Kde sa kto zrodí, tam sa i hodí.

Čo sa doma uvarí, má sa doma i zjesť.

Vlastné ohnište každému najmilšie.

Kde sa kurča vyľahne, ta sa i tiahne.

Pri peci dobré veci.

Jeden dom dvoch pánov nestrpí.

Nech každý pred svojím domom zametá.

„No, prísloví o domove viete dosť. Ale iste neviete, prečo tu stojí táto kaplica a čo nám pripomína,“ povedala stará mať. Deti boli ticho ani pena. Stará mať začala rozprávať.

„V dávnych čaoch bývala na tomto mieste hlboká a ťažko prístupná hora. Raz – už je to veľmi dávno – zahoreli na všetkých okolitých vrchoch vatry na znamenie, že sa blíži nebezpečenstvo. Do kraja sa hnal oddiel lúpežného tureckého vojska. Keď obyvatelia Bartošovej zbadali ohne, hneď sa začali z dediny vysťahovávať. Najprv odviekli do hory statok, potom vynášali zásoby potravín, vynášali všetko, čo sa len dalo

odnieť a ukryť. Naostatok odviekli si ženy a deti. Na kraj hory spravili zo zotŕatých stromov ohradu. Keď bolo dielo skončené, vtiahol oddiel tureckého vojska do našej dediny. Turci rozbehli sa po chalupách, hľadali, čo cenného by mohli odnieť. Keď toho mnoho nenašli, rozhnali sa a zo zlosti zapálili dedinu.

Ale prišlo horšie! Bučanie statku ich upozornilo, kde sa ukryli naši predkovia. Hneď sa Turci pustili do hory. Ale naši boli pripravení. Nastal strašný boj. Mužovia a ženy váľali na Turkov skaly, rozpílené pne stromov, a bránili sa, ako sa len dalo. A nevedno, ako by sa bol ten boj skončil, keby sa na obzore neboli ukázali hrozivé mráky. Razom strhla sa taká búrka, akej vraj nebolo a nebude. Azda sa Turci naľakali božieho hnevu, možno, že sa i presvedčili, koľko obetí by stálo

získanie toho, po čom túžili... dosť na tom: obrátili sa a odtiahli od Bartošovej. Naši ostali v hore ešte niekoľko dní zo strachu, akby sa Turci ešte vrátili. Keď sa smelí mužskí presvedčili, že hrozný nepriateľ celkom opustil kraj, pochováli telá padlých v hore. Potom sa vrátili do dediny. Nastala ťažká práca. Ale Boh pomáhal.

Na pamiatku tohoto oslobodenia od Turkov postavili naši predkovia túto kaplicu a okolo nej nasadili lipy.“

Z čítanky pre 4. a 5. ročník slovenských ľudových škôl U nás vybrala
Anna Lubelanová

Svätováňská MUŠKA

Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a vebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.

Detská príloha zborového časopisu

Ev. podľa Matúša 5,16

Ahoj kamaráti!

Veľkonočné sviatky nám pripomínajú najväčšiu vec, ktorú Pán Ježiš – Boží Syn vykonal pre ľudí.

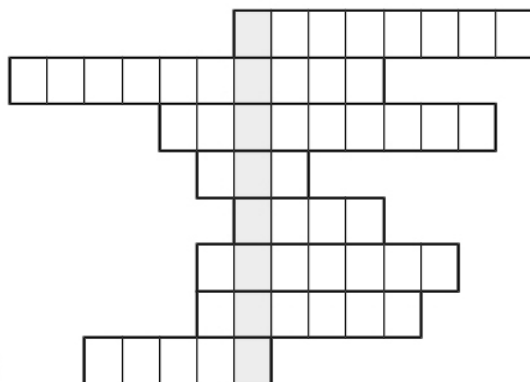
1. V prvej úlohe zistíte, akú vlastnosť mal Pán Ježiš, keď sa dokázal ponížiť, dať sa zbičovať a pribiť na kríž. Priradte správnu odpoveď a písmená vám ukážu tajničku.

Židovský kráľ	K		Golgota
Veľkňaz	R		Pilát
Miesto ukrižovania	P		Herodes
Uveril pod krížom	O		stotník
Niesol Ježišov kríž	A		Kaifáš
Rímsky miestodržiteľ	O		Jozef z Arimatie

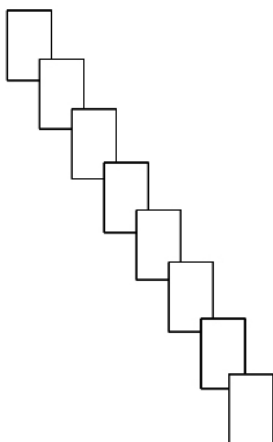
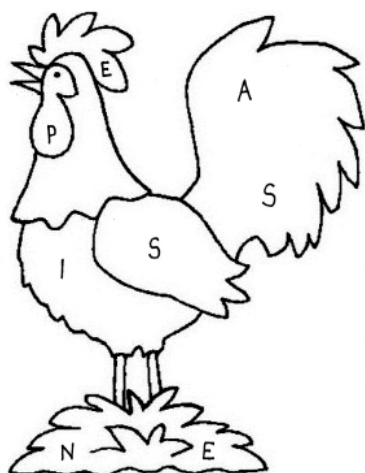
2. Doplňte do tajničky slová podľa počtu písmen a dozviete sa meno človeka, ktorý ako prvý za odsúdenie Pána Ježiša dostal slobodu.

počet písmen

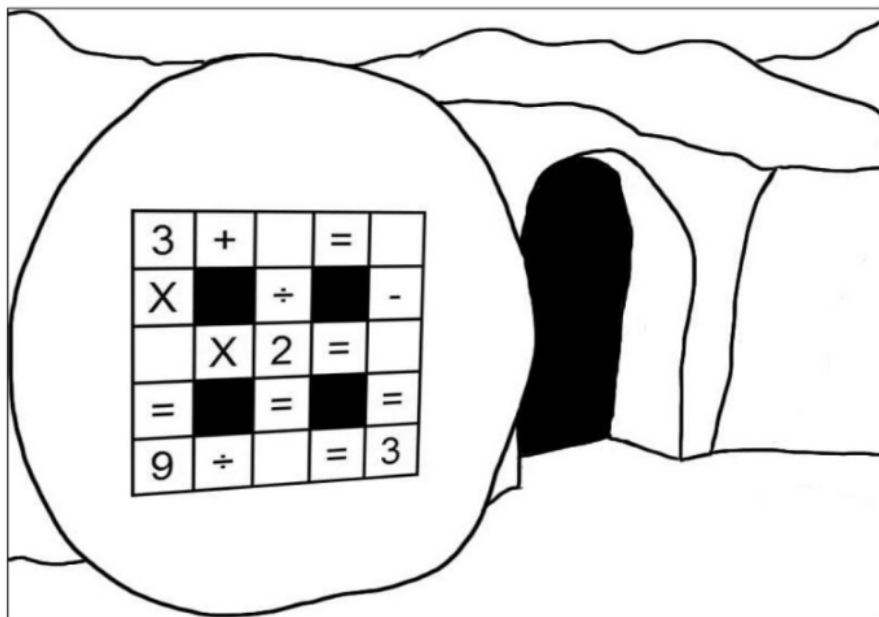
- 3 čas
- 4 Boáz
- 5 Ježiš
- 6 náhoda
- 7 oblátky
- 8 Betlehem
- 9 Jeruzalem
- 10 obetovanie

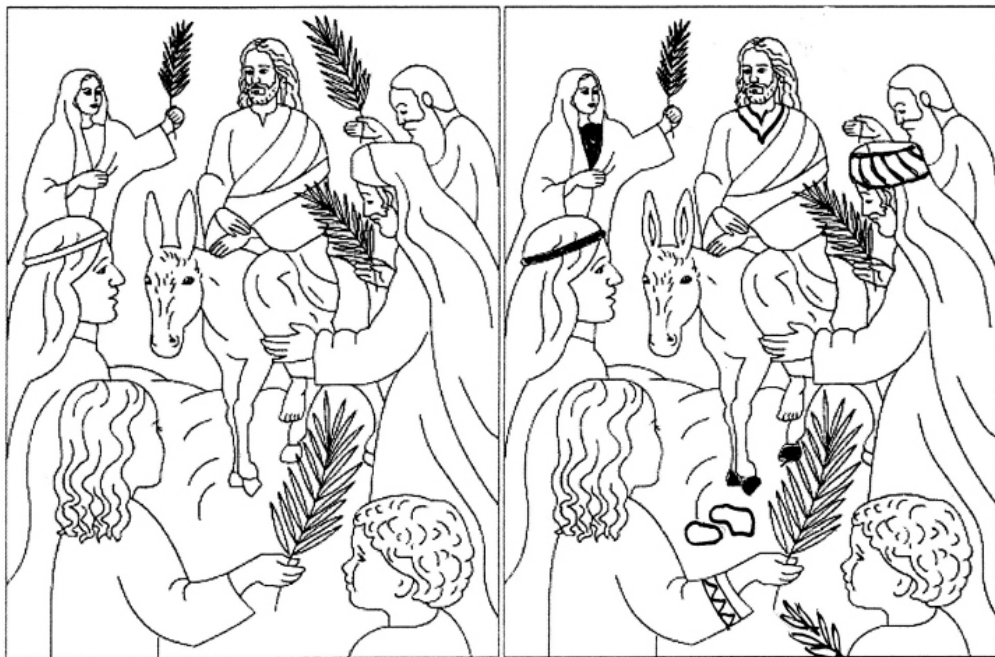
3. V Pánovi Ježišovi môžeme získať jednu dôležitú vec. Pospájajte písmená v kohútikovi a dostanete správnu odpoveď.

4. Vypočítajte príklady v odvalenom kameni.

5. Nájdite 10 rozdielov na obrázkoch príchodu Pána Ježiša do Jeruzalema.

Pripravila Janka Daňová

Riešenia úloh zo Svätéhojanskeho chlebička 3/2017 sme nedostali žiadne. Veríme, že tentoraz budú naši mladí riešitelia úspešnejší. Riešenia nových úloh môžete doručiť na adresu: Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127, 032 03 Liptovský Ján. Z úspešných riešiteľov vyžrebujeme troch víhercov, ktorí dostanú hodnotné odmeny.

Matrika

od 23. 12. 2017 do 6. 5. 2018

Konfirmovaní boli a kresťanskú dospelosť tak dosiahli

29. 4. 2018.....Lea Dvorožňáková.....Liptovský Ján

29. 4. 2018.....Tomáš Molda.....Vlachovo

„Buď verný až o smrti a dám ti veniec života!“ (Zjavenie 2, 10)

V nádeji vzkriesenia sme sa lúčili

25. 1. 2018.....Ľubomír Oravec.....Liptovský Ján

25. 1. 2018.....Anna Priechodská, rod. Rúfusová.....Liptovský Ján

15. 4. 2018.....Zuzana Perašinová, rod. Perašinová.....Beňadiková

15. 4. 2018.....Alžbeta Blišťanová, rod. Bartálová.....Podtureň

„Ježiš riekol: Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrienevke, kto žije a verí vo mňa.“ (Ján 11, 25)

KONCERT SPEVOKOLOV LIPTOVA

XXVII. ROČNÍK

EV. KOSTOL, L. JÁN
NE 24|06|2018 14:30

INDIÁNSKY TÁBOR

Denný detský tábor, 16. - 20. 7. 2018

V areáli cirkevného zboru bude prebiehať pútavý program spojený s Božím slovom, hrami, súťažami, piesňami, tvorivými aktivitami i výletmi.

Desiata, obed, olovrant a pitný režim.

Denný poplatok 7,- €.

V prípade, že dieťa pravidelne navštevuje niektorú z detských zborových aktivít (detská besiedka, detský spevokol), je poplatok 5,- €.

Blížšie informácie a prihlasovanie:

Ev. a. v. farský úrad

Starojánska 127,

Liptovský Ján

TEL.: 0918 828 334

WEB: ecavlptovskyjan.sk

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján